

Hensyn til Befolkningen end til Fabrikkerne, skjøndt jeg indrømmer, at man ikke maa undlade at tage ethvertformhelt Hensyn til de store Fabrikationer, der beskæftige mange Folk og ogsaa ere af Interesse for vor Handel. Jeg tror imidlertid, at man har taget et mere end moderat Hensyn til dem ved Positionen 12,5. Fra en Part, om hvilke man maa være overbevist, at den ikke vilde skilbre Sagen ugunstig for Raffinadørerne, nemlig fra de Raffinadører, der have havt Sæde i Kommissionen, er det gjort gjældende, at ved at tage, hvad der kaldes Fremme i Udlandet, som bestaar i, at der paa Grund af Accise og Told er en vis Fordel for Raffinadøren, og ved at tage Alt med i Beregning, er der i Udlandet en Beskyttelse af 1 Skilling — det er dog en Beregning, mod hvilken der kan gjøres Indsigelser —, og man bør derfor ikke stille vore Raffinadører ringere; men ved 12,5 kommer man noget ud over denne Beskyttelse af 1 Skilling, ganske sikkert kun lidt; men derved tror jeg, Raffinadørerne have faaet, hvad de paa nogen Maade kunne forlange. Det gjælder jo med Hensyn til Toldloven, hvad der gjælder i hele det konstitutionelle Liv, at det ikke kan hjælpe at forelse sig i, hvad man positivt ønsker; men maaske ikke i en længere Aarrække og maaske slet ikke kan opnaa. Jeg finder det derfor naturligt, at Flertallet er gaaet ind paa at sætte Positionen 12,5, hvortil man ikke har behøvet Granskinger og Overveielser, fordi man derved er gaaet ud fra noget Givet, Noget, som man i mange Aar har været enig om, at Raffinadørerne kunne bestaa ved, og som dog er en Smødekommen af den Lante, man bestandig har fremhævet, at man ved Toldbeskatningen efterhaanden maa gaa noget ned fra den tilbørlig ubillige Beskyttelse, der paa enkelte Punkter finder Sted. Man har naturligvis ikke kunnet komme saa vidt i dette Udvalg, som jeg ønskede, at man skulde komme, nemlig at man engang imellem tog en enkelt Toldposition og behandlede den grundig, saaledes at man blev færdig dermed. Det har ligget i Lidsforholdene, at det ikke har kunnet ske. Jeg omtaler dette paa Grund af Andragender; der ere indkomne til Udvalget fra Raffinadørerne. Der har været indgivet 2 saadanne. Det ene gaar ud paa at gøre Forskiel paa Tolden paa Kandis og Melis, som man gjør andre Steder, specielt i Holland. Jeg tror ikke, der er Grund til her at gøre denne Forskiel; thi vel indvindes der ganske vist af det samme Kvantum Naaproduct et mindre Kvantum Kandis end Melis, men det første er et saameget bedre Product, at, efter hvad jeg tror at vide, Præisforskjellen rigelig veier op imod Tabet paa Naaproductet. I det Mindste tror jeg ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at der vindes 7 pCt. mindre. Derfor tror jeg, det er naturligt at lade dette Punkt ligge. Derimod tror jeg, at der er Meget, der taler for at danne en 4de Position for Raasukker, saaledes

at de simple Sukkere komme noget billigere ind end nu, og dersom man vilde fastholde bestemt Positionen 12 istedetfor 12,5, tror jeg, at det neppe vilde være forsvareligt ikke at tage dette andet Spørgsmaal op, men bliver man staaende paa Positionen 12,5, tror jeg, at man kan lade det ligge. Vore Raffinadører have maaske ikke taget det med i Betragtning i den Begjæring, som de nu fremkomme med; men man behøver ikke at tage Hensyn dertil, naar man paa andre Punkter kommer dem fuldt imøde og bliver staaende paa et bestemt Standpunkt, hvorom man tidligere var enig. Sele Udvalget har været enig om at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Banskkelighederne med Hensyn til Beskatningen af Roesukker, men da den ærede Minister ikke havde behandlet Spørgsmaalet, kunde det ikke falde os ind at behandle det, da vi dermed vilde styde Sagen længere ud. Jeg tillader mig at anbefale Flertallets Forslag. Jeg tror, at det er moderat over for de Interesser, man er bange for at styde, men at det tillige er af overordentlig Interesse, at komme ind paa denne Vej for dem, der forsøgte de samme Anskuelser som det ærede Mindretal og Folkethinget, og for hvilken Anskuelse jeg ikke skal negte, at jeg i en hel Del Retninger har stor Tilbøjelighed. Jeg tror, at det er saa overordentlig vigtigt, at vi ere komne et Skridt videre ad den Vej, vi ere gaaede, saa at man ikke siger, at man ønsker at gøre en Indrømmelse, men ikke gjør det. Jeg tror, at det er et Fremskridt — jeg vil ikke sige en Seir, — men en saadan Smødekommen imod den Side, der ønsker en betydelig Toldreform, at jeg haaber, at denne Smødekommen fra Landstingets Side vil blive paastjønnet i det andet Thing. Hvis Forslaget her vedtages, hvad jeg ikke betvivler, have vi faaet den gamle rigtige Lov sat i Kraft igjen og en stor Reform med Hensyn til Beskyttelsesystemet i vor Toldlovgivning.

Finantsministeren (Jonnes b e c h): Det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, forekommer mig i de fleste Henseender at være fuldkommen fyldestgjørende. Det har idetmindste, saa vidt jeg skjøner, taget alle de Ting med, som det for Diebliffet laa mig paa Hjertet at faae fremmede ved det Lovforslag, der af mig er forelagt. Blandt disse Ting er det ikke den mindste, at den højere Told, som er svaret af de saafaldte Farinsukkere, ikke falder bort, hvilket den vilde have gjort, saafremt den tidligere Lov var gaaet ud af Kraft, og vi skulde være gaaede tilbage til Loven af 1863. Det er imidlertid et af de Punkter, hvorom der i og for sig ingen Venighed er. Fremdeles har man ogsaa taget det Hensyn til Muskovadosukker, som tidligere har været taget ved den nu udløbne Lov, og, skjøndt jeg for mit Bedkommende heller ikke vil sige, at det nærmeste Hensyn dermed er Hensynet til de vestindiske Der, tror jeg dog ikke, at man kan negte, at det har